

Προτεραιότητα η ανασυγκρότηση του εργατικού λαϊκού κινήματος

Τάκης Τσίτσος

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βαδίζει προς την τρίτη συνδιάσκεψή της σε μια περίοδο σοβαρών πολιτικών εξελίξεων, σε μια σοβαρή καμπή στην πολιτική και ταξική διαπάλη στην ελληνική κοινωνία. Το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο στη συνεδρίαση του στις 29 Νοέμβρη θα ψηφίσει εισήγηση για τη συνδιάσκεψη, ενώ ο διάλογος ήδη έχει ανοίξει με την κατάθεση κειμένων από οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και μεμονωμένα ή συλλογικά κείμενα συντρόφων.

Στην πορεία προς τη συνδιάσκεψη, η συζήτηση εκ των πραγμάτων θα επικεντρωθεί σε συγκεκριμένα κρίσιμα πολιτικά ερωτήματα που χαρακτηρίζουν την περίοδο. Πριν διατυπώσουμε τη γνώμη μας επ' αυτών, πρώτα και πάνω απ' όλα πρέπει συλλογικά με πολιτική ευθύνη να υπογραμμίσουμε την ανάγκη υπεράσπισης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Χωρίς καμία αυτάρκεια και εφησυχασμό απέναντι στις αδυναμίες της οφείλουμε όλοι, με μαχόμενο τρόπο, να συζητήσουμε κριτικά και αυτοκριτικά υποτάσσοντας την άποψή μας και την δράση μας στην ανάγκη πολιτικής υπέρβασης της σημερινής κατάστασής μας από τα αριστερά. Με την απαίτηση για μια νέα προωθητική πολιτική ενότητα και σύνθεση σε ανώτερο επίπεδο, με κριτήριο την πρόοδο στην υλοποίηση της πολιτικής πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, την ανάπτυξη και εμβάθυνση του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος, την ανάπτυξη της χειραφετητικής πάλης των εργαζομένων ώστε το κίνημά τους να σφραγίσει τις εξελίξεις προς όφελος τους και σε βάρος της μαύρης συμμαχίας κεφαλαίου - κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ. Η υπογράμμιση αυτή, κοινή σε όλες τις τοποθετήσεις, δεν μπορεί να γίνεται δίκην ευχολογίου. Αντίθετα, αποτελεί συνθήκη που θα μας κρίνει όλους. Με λόγια αλλά και με πράξεις πέρα από μονομερείς σχεδιασμούς, ξεχωριστά πολιτικά σχέδια, ομαδοποιήσεις, συσπειρώσεις και αντισυσπειρώσεις.

Πρώτο πολιτικό ερώτημα που πρέπει να απαντήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ο κεντρικός πολιτικός της στόχος για την περίοδο. Ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση προτείνουμε την πάλη για την **μαχητική εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο πολιτικό προσκήνιο**, με βασικό όπλο ένα **ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα**. Για να ανατραπεί η πολιτική του μαύρου μετώπου και η κυβέρνησή της, για να αλλάξει **η πολιτική και όχι ο διαχειριστής**, για να σπάσει το κλίμα της **εκλογικής αναμονής**, για μια νέα αντεπίθεση των εργατικών διεκδικήσεων. Η υιοθέτηση ενός τέτοιου στόχου δεν είναι χωρίς πολιτικές συνέπειες. Απαιτεί την μάχιμη επεξεργασία ενός σχεδίου παρέμβασης των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο εργατικό και λαϊκό κίνημα. Προϋποθέτει την επεξεργασία ενός πλαισίου στόχων πάλης που θα εκπορεύονται από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμά μας, το οποίο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα προωθεί ενιαία.

Πέρα από την απαραίτητη συζήτηση για τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς, κυρίως απαιτείται ο προσανατολισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ανάπτυξη πολιτικών δεσμών με μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης, ιδίως στον **ιδιωτικό τομέα, στο σύγχρονο δουλεμπόριο της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης, στην οργάνωση του κινήματος των ανέργων**. Χρειάζεται η προσπάθεια ανάπτυξης αγωνιστικών φύτρων και συλλογικής οργάνωσης και διεκδίκησης ενάντια στη συντονισμένη προσπάθεια του κεφαλαίου να μετατρέψει την εργατική τάξη σε ασπόνδυλη μάζα. Να γίνουν βήματα στην

προώθηση του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής. Να οικοδομηθεί ο συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων, ως ανεξάρτητο κέντρο οργάνωσης της εργατικής πάλης από τα κάτω. Αυτή η αναγκαιότητα πρέπει να χρωματίσει τη συζήτησή μας και να δώσει πλάτος και βάθος στην επεξεργασία της πολιτικής μας γραμμής.

Δεύτερο στοιχείο είναι η υπεράσπιση, εμβάθυνση και ανάπτυξη του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος. Ως πρόγραμμα που στο περιεχόμενο του, αλλά και στους δρόμους και τα μέσα επιβολής του, δένεται η πάλη για την εδώ και τώρα ικανοποίηση των ζωτικών συμφερόντων της εργατικής τάξης για μια αξιόβιτη ζωή με το στόχο της επαναστατικής τομής και την εξουσία και κυβέρνηση των εργαζομένων. Που καθορίζεται από την βασική του στόχευση, δηλαδή τη σύγκρουση με το κεφάλαιο και τους νόμους του συστήματος, με κριτήριο την υπεράσπιση των συμφερόντων του κόσμου της εργασίας.

Το πρόγραμμα δεν είναι οι «προγραμματικές δηλώσεις» μιας εντός συστήματος κυβέρνησης. Στοχεύει στην συγκέντρωση πλατιών εργατικών δυνάμεων, που στην πάλη για την κατάκτησή του θα συνειδητοποιούν ότι προϋπόθεση για την επιβολή του αποτελεί η ρήξη με το σύστημα. Γι' αυτό θα ενισχύει την εργατική αυτοπεποίθηση καλλιεργώντας και αναπτύσσοντας την δυνατότητα των εργαζομένων όχι μόνο να διεκδικούν τη φέτα από το ψωμί, αλλά ολόκληρο το καρβέλι. Σ' αυτή τη συζήτηση χωρά και η εκτίμηση της συμβολής και των αδυναμιών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη φάση του εξεγερτικού κύκλου 2011-2012, η συζήτηση για την πολιτική προοπτική των αγώνων. Για την οικοδόμηση των οργάνων επιβολής της λαϊκής - εργατικής θέλησης. Η σχέση **κυβέρνησης και εξουσίας των εργαζομένων** στα πλαίσια μιας επαναστατικής πολιτικής. Στη συζήτηση αυτή πρέπει με αναβαθμισμένο τρόπο να εντάξουμε τα αιτήματα για **δημοκρατία** ενάντια στον εντεινόμενο **κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό**, την φασιστική απειλή, την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, την αύξηση της πολεμικής απειλής.

Υπεράσπιση, εμβάθυνση και ανάπτυξη του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος

Η συνδιάσκεψη οφείλει να οριοθετήσει **με σαφήνεια και χωρίς αμφισημίες την στάση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς απέναντι στην κυβερνητική - πολιτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ**. Πρωτίστως σπάζοντας το κλίμα της **εκλογικής αναμονής**, με τη συμβολή της στην **ανάταση και πολιτικοποίηση των εργατικών αγώνων**. Ο λαός δεν μπορεί να παραμένει απαθής στο περιθώριο των εξελίξεων «μαδώντας την μαργαρίτα» των 180 βουλευτών. Δεν μεμφιμοιρούμε που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι αυτός που θα θέλαμε. Καθορίζουμε τη στάση μας απέναντι στη πρόταση της κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, ως στάση **εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης**. Χωρίς υποστολή της σημαίας των εργατικών αγώνων ούτε για μια μέρα, με αποφασιστική προώθηση των εργατικών διεκδικήσεων. Κυρίως σπάζοντας ιδεολογικά και πολιτικά την «τρομοκρατία» του κεφαλαίου, στην οποία υποτάσσεται ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν μπορεί να υπάρξει άλλος δρόμος για την εργατική τάξη εκτός από το δρόμο της διαχείρισης της αστικής πολιτικής, μέσα από τη βαρβαρότητα **της ΕΕ των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών και του δημοσιονομικού συμφώνου**.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΟΣ

Για την προώθηση της πολιτικής γραμμής μας χρειάζεται η συγκρότηση ενός άλλου πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην αριστερά. Στην προώθηση αυτού του στόχου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να πάρει πρωτοβουλίες για την αναβαθμισμένη κοινή δράση και την **αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων**. Το NAP έχει προτείνει με απόφαση του τελευταίου Πανελλαδικού Σώματος ένα πλαίσιο συνεργασίας για την προώθηση αυτής της πολιτικής. Καθένας που επαγγέλλεται την ανάγκη συσπείρωσης των δυνάμεων αυτών οφείλει να πάρει σαφή θέση πάνω σ' αυτή την πρόταση, αφήνοντας τις

εύκολες κριτικές και τους αφορισμούς.

Επιδιώκουμε την επίτευξη της μέγιστης πολιτικής συνεργασίας των δυνάμεων αυτών. Η πρόταση μας δεν περιορίζεται σε προτάσεις μόνο από τα πάνω. Με ειδικό τρόπο πρέπει να οργανωθεί η συζήτηση πάνω στην πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ με τη μεγάλη δύναμη των αγωνιστών της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο αναζητούν τη συγκρότηση μιας άλλης αριστεράς, των αγωνιστών που αποδεσμεύονται από τα κόμματα της επίσημης αριστεράς. Θέλουμε αυτή η πολιτική συνεργασία να εκφραστεί και στην πιθανή εκλογική μάχη. Η αποφυγή της μάχης αυτής, η αναχώρηση από το πεδίο σύγκρουσης με την εκλογική πίεση του ΣΥΡΙΖΑ, εξ αντικειμένου αποτελεί στάση υποταγής στο ρεφορμισμό, ακύρωση όποιας επαγγελίας συγκρότησης άλλης αριστεράς ή μετωπικής συσπείρωσής της.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ANΤΑΡΣΥΑ

Τέλος, η συνδιάσκεψη πρέπει να απαντήσει στο θέμα της δημοκρατικής συγκρότησης της ANΤΑΡΣΥΑ. Βαθαίνοντας τη δημοκρατία και τη συλλογική συζήτηση και απόφαση ως απαραίτητο στοιχείο για την αύξηση της πολιτικής της αποτελεσματικότητας. Εστιάζοντας όχι μόνο στον τρόπο εκλογής οργάνων, αλλά κυρίως στην καλύτερη λειτουργία των τοπικών επιτροπών. Για συγκρότηση κλαδικών επιτροπών και την εξασφάλιση της ενιαίας πολιτικής συνθετικής έκφρασης όλων των δυνάμεων και του πλούτου που υπάρχει στο εσωτερικό μας. Για την οργανωτική ανάπτυξη της ANΤΑΡΣΥΑ και την καλύτερη πανελλαδική της δικτύωση.

Η ANΤΑΡΣΥΑ είναι μια σημαντική κατάκτηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι καλύτερες σελίδες της στο μέλλον του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος δεν έχουν γραφτεί ακόμη. Συλλογική μας ευθύνη η επικείμενη συνδιάσκεψη μας να κάνει βήματα στο δρόμο της εργατικής αντικαπιταλιστικής απάντησης στην καμπή των εξελίξεων που ακολουθούν.

ΠΡΙΝ

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 23.11.2014